

# Daniels bok – nummer nittitre

## *Avsløring av Romas profetiske trilogi: Fra oldtidens hedenskap til moderne bedrag*

Jeff Pippenger

2024-02-26

Daniels bok viser at det er Roma som stadfester synet, og den forståelsen ble motsatt av protestantene i milleritt-historien da William Miller påpekte dette faktum. I de siste dager er det fremdeles Roma som stadfester synet, og i dag opprettholder laodikeisk adventisme nå det falne protestantiske synet at røverne av ditt folk er Antiokus Epifanes. Paktsfolket som ble forbigått i milleritt-historien, motsatte seg den samme sannheten som nå blir motsatt av paktsfolket i de siste dager, som nå blir forbigått. Salomo sa det godt:

Det som har vært, er det som skal bli, og det som er gjort, er det som skal gjøres; og det finnes ikke noe nytt under solen. Finnes det noe som en kan si om: Se, dette er nytt? Det har alt vært i eldgamle tider, før oss. Forkynneren 1:9, 10.

Profetisk sett finnes det tre manifestasjoner av Roma, og de to første manifestasjonene identifiserer den tredjes kjennetegn, for sannheten stadfestes på to vitners vitnesbyrd.

Men dersom han ikke vil høre deg, da ta med deg én eller to til, for at hvert ord kan bli stadfestet ved to eller tre vitners munn. Matteus 18:16.

Religionen i det hedenske Roma var hedenskap, og hedenskap er en forfalskning av den sanne religion. Det er ikke så meget en forfalskning i den forstand man forstår falsk valuta, for hedenskap ligner i virkeligheten slett ikke den sanne religion. Men profetisk har den forfalskningens kjennetegn. Byen Roma er en forfalskning av Jerusalem, og den har et tempel (Pantheon) som var en forfalskning av tempelet i Jerusalem. Hedenskapets religiøse skikker er uviede og djevelske, men de representerer Satans forfalskede religiøse skikker. Overhodet for det hedenske Romas religion bar tittelen Pontifex Maximus. «Pontifex Maximus» viste opprinnelig til øverstepresten i den romerske statsreligionen i det gamle Roma, med opprinnelse tilbake til den tidlige romerske republikk. Med tiden ble den knyttet til politisk og religiøs myndighet og utviklet seg etter hvert til den tittelen som paven i den romersk-katolske kirke bruker i dag.

Tittelen på ypperstepresten i det hedenske Roma var Pontifex Maximus, og den var også tittelen på ypperstepresten i det pavelige Roma, og det er et latinsk uttrykk som betyr «den største av øverstepontiffene». Han var ypperstepresten for den romerske statsreligionen, særlig kulten for guden Jupiter. Pontifex Maximus hadde betydelig religiøs myndighet og viktige ansvarsområder, deriblant å føre tilsyn med ulike religiøse ritualer og å sikre at den romerske religiøse kalenderen fungerte som den skulle. Pontifex Maximus var overhodet for Pontiffkollegiet (Collegium Pontificum), en gruppe prester som hadde ansvar for å fortolke og opprettholde ritualene i den romerske religionen.

Overpresten i både det hedenske og det pavelige Roma var Pontifex Maximus; derfor vil tittelen til overhodet for det moderne Roma naturlig også være Pontifex Maximus. Religionen i det hedenske Roma var hedenskap, og religionen i det pavelige Roma var, og er fremdeles, hedenskap, men tildekket av en bekjennelse til kristendommen, og religionen i det moderne Roma i de siste dager vil være hedenskap, tildekket av en bekjennelse til kristendommen.

Både det hedenske og det pavelige Roma hadde en bestemt tidsperiode da de skulle herske suverent. Det hedenske Roma skulle herske suverent i tre hundre og seksti år til oppfyllelse av tidsprofetien i Daniel kapittel elleve, vers tjuefire.

Han skal komme fredelig inn, selv i de feteste delene av provinsen; og han skal gjøre det som hans fedre ikke har gjort, heller ikke hans fedres fedre; han skal dele ut blant dem bytte og rov og rikdommer; ja, han skal legge sine planer mot festningene, men bare for en tid. Daniel 11:24.

Emnet for vers tjuefire er det hedenske Roma, for de ble emnet i vers seksten og fortsetter som emnet helt til vers trettien. Vi vil behandle disse versene særskilt i kommende artikler, men her påpeker vi ganske enkelt at profetien identifiserte at det hedenske Roma skulle herske suverent i tre hundre og seksti år, slik det fremstilles ved at Roma «forutsier» sine «anslag mot festningene, ja, for en tid». Ordet som er oversatt med «mot», betyr egentlig «fra», og verset sier at Roma skulle styre verden «fra» «festningene», som var byen Roma, og det skulle gjøre dette i en «tid», som er tre hundre og seksti år.

Det hedenske Roma begynte å herske suverent ved slaget ved Actium i 31 f.Kr., og fortsatte å herske suverent inntil år 330 e.Kr., da Konstantin flyttet imperiets hovedstad fra festningen, byen Roma, til byen Konstantinopel. Da begynte imperiets beryktede tilbakegang. Byen Roma var det profetiske «festningsverk» for det hedenske Roma, og når det hersket fra den byen, var det uovervinnelig. I krigføringen som fulgte etter Konstantins maktoverføring, ble byen Roma målet for angrep fra Genserik og de invaderende barbarstammene, som er representert ved de fire første basuner i Åpenbaringen kapittel åtte.

Av denne grunn står det i Daniel kapittel elleve, vers trettien, at de «armer» (det hedenske Roma) som reiste seg til støtte for pavedømmet, først vanhelliget «styrkens helligdom». Byen Roma er den profetiske «styrkens helligdom» både for det hedenske og det pavelige Roma, for i året 330, da den hedenske myndigheten ble overført til Konstantinopel, ble byen Roma overlatt til det pavelige Roma, som var i ferd med å reise seg. Av denne grunn sier Åpenbaringen kapittel tretten, vers to, at dragen (det hedenske Roma) gav det pavelige Roma sitt «sete». Et «sete» er stedet hvorfra en makt hersker, og fra året 538 og frem til 1798 hersket det pavelige Roma suverent, slik det hedenske Roma hadde hersket suverent i «en tid».

Profetien angir et bestemt tidsrom da både det hedenske og det pavelige Roma skulle herske suverent, og når de gjorde det, skulle det være fra deres myndighetssete, som var byen Roma. Det hedenske Romas uovervinnelighet tok slutt da de forlot byen Roma, noe som markerte avslutningen på de tre hundre og seksti årene, fremstilt som «en tid» i vers tjuefire, og da de ett tusen to hundre og seksti årene med pavelig herredømme endte i 1798, lot Napoleon paven føre ut

av byen Roma, og han døde i eksil.

Det hedenske Roma og det pavelige Roma fastslår at det moderne Roma skal herske suverent i en bestemt profetisk periode i de siste dager. «Tiden er ikke lenger», men perioden med pavelig forfølgelse i de siste dager er en bestemt periode som begynner ved den snart kommende søndagsloven i De forente stater og fortsetter inntil menneskenes prøvetid avsluttes, når Mikael står fram og uttaler: «Den som gjør urett, la ham fremdeles gjøre urett; og den som er uren, la ham fremdeles være uren; og den som er rettferdig, la ham fremdeles gjøre rettferdighet; og den som er hellig, la ham fremdeles være hellig.»

Det hedenske Roma forfulgte kristne i Colosseum i byen Roma gjennom sin blodige historie, og kristne historikere har anslått at i de mørke tidsaldrene under pavemaktens herredømme ble hundre millioner martyrer myrdet av pavedømmet, men pavedømmet benekter denne påstanden og anslår tallet til omkring femti millioner. Både det hedenske og det pavelige Roma forfulgte Guds trofaste, og det moderne Roma vil også forfølge Guds trofaste folk i de siste dager.

«Mange vil bli fengslet, mange vil flykte for sine liv fra byer og tettsteder, og mange vil bli martyrer for Kristi skyld idet de står til forsvar for sannheten.» Selected Messages, bok 3, 397.

Det hedenske Roma overvant tre geografiske hindringer idet det tok kontroll over verden. Det pavelige Roma overvant tre geografiske hindringer idet det tok kontroll over verden. Det moderne Roma overvant Sydens konge (den ateistiske Sovjetunionen) i 1989, og vil dernest omstyrte det herlige land (De forente stater) ved den snart kommende søndagsloven. Deretter vil det overvinne Egypt (hele verden).

«Hele samfunnet deler seg i to store klasser, de lydige og de ulydige. I hvilken klasse skal vi bli funnet?»

«De som holder Guds bud, de som ikke lever av brød alene, men av hvert ord som går ut av Guds munn, utgjør den levende Guds menighet. De som velger å følge Antikrist, er den store frafalnes undersåtter. Oppstilt under Satans banner bryter de Guds lov og leder andre til å bryte den. De søker å utforme nasjonenes lover på en slik måte at mennesker skal vise sin lojalitet mot jordiske myndigheter ved å trampe på lovene i Guds rike.

«Satan avleder sinnene med uvesentlige spørsmål, for at de ikke med klart og tydelig syn skal se saker av den største betydning. Fienden legger planer for å fange verden i sin snare.»

«Den såkalte kristne verden skal være skueplassen for store og avgjørende handlinger. Mennesker i myndighetsposisjoner vil vedta lover som behersker samvittigheten, etter pavemaktens eksempel. Babylon skal få alle folkeslag til å drikke av vinen fra hennes horskaps vrede. Hver nasjon vil bli innviklet.» Manuscript Releases, bind 1, 296.

For å forsvare sannheten som identifiserer «det herlige land» i Daniel elleve vers førtien som et symbol på Amerikas forente stater, åpnet Løven av Judas stamme for de siste dagers profetistudenters prinsippet om profetiens tredobbelte anvendelse. Lyset fra disse siste seks versene er blitt stadfestet ved å anvende den historien som er fremstilt ved «det stadige» i Daniels bok, slik den er fremlagt i Daniel elleve vers trettien, på kapitlets siste seks vers. Den samme

grunnfjellssannheten («det stadige») som ble nøkkelen i Millers profetiske rammeverk, frembrakte også de siste dagers profetiske rammeverk. Millers rammeverk var bygget på de to ødeleggende maktene, hedenskap og pavedømme, som forfulgte Guds folk, og de siste dagers rammeverk er bygget på de tre ødeleggende maktene som forfølger Guds folk i de siste dager.

Økningen i kunnskap, fremstilt i de siste seks versene i Daniel elleve, som representerer den økning i kunnskap som kom i 1989, og som er fremstilt ved elven Hiddekel, ble motstått av sannhetens fiender. Denne motstanden førte til en forståelse av prinsippet om profetiens tredobbelte anvendelse, som først ble erkjent som en tredobbel anvendelse av Roma, hvilket er emnet som stadfester synet av den profetiske historie.

Uten åpenbaring blir folket tøylessløst; men salig er den som holder loven. Ordspråkene 29:18.

Den tredobbelte anvendelsen av de tre manifestasjonene av Roma identifiserer at det hedenske og det pavelige Romas religion er hedenskap, og at deres religion styres av en mann med tittelen Pontifex Maximus. Disse to manifestasjonene av Roma identifiserer at tre geografiske makter blir fjernet forut for at de skal herske suverent i en fastsatt tidsperiode, og at de skal herske fra den syvhøyede byen Roma, som er deres styrkes helligdom. Begge vitnet om det faktum at de forfulgte Guds trofaste folk. Derfor vet vi, på grunnlag av disse to vitnene, at det moderne Romas religion vil være hedenskap, og at hun vil bli ledet av paven i Roma, hvis tittel er Pontifex Maximus.

Før den store skjøgen tar kontroll og hersker suverent, vil det moderne Roma måtte overvinne tre hindringer, og den første hindringen hører fortiden til med Sovjetunionens fall i 1989, Romas ateistiske fiende som motstod Romas makt i Europa. Den neste hindringen blir styrtet ved den snart kommende søndagsloven i De forente stater, og deretter skal De forente nasjoner gi sin myndighet til det moderne Roma for en kort stund. Når det fullt ut er innsatt på tronen, vil de siste dagers forfølgelse finne sted.

Daniels bok, og særlig Åpenbaringen kapittel åtte, fremviser Romas profetiske kjennetegn, som bidrar til den rette forståelsen av det moderne Roma. Ett av disse kjennetegnene var delingen av Romerriket i øst og vest, slik den ble gjennomført av Konstantin i året 330. Det hedenske Roma og det pavelige Roma, når de betraktes samlet, vitner også om Romas todelte natur. Konstantins deling, som frembrakte det vestlige og det østlige Roma, er et annet vitne om det hedenske og det pavelige Roma. Konstantin opprettet den sivile myndigheten i øst og lot den kirkelige myndigheten bli værende i vest. Det hedenske Roma representerte statsmakt, og det pavelige Roma representerte kirkemakt. Østen var statsmakt, vesten var kirkemakt, slik dette er forbilledlig fremstilt ved jernet og leiren i Daniel 2, eller det maskuline hornet og det feminine hornet i Daniel 8, eller rovdirene i Daniel 7 og helligdomsdyrene i Daniel 8.

Det moderne Roma vil også være todelt av natur, bestående av en kombinasjon av kirke og stat, av jern og leire, og av kirkepolitikk og statskunst; men det moderne Roma er også trefoldig av natur. I Åpenbaringen kapittel åtte ble både det vestlige og det østlige Roma bokstavelig og symbolsk delt i tre. Konstantin, som hersket fra det østlige Roma, delte bokstavelig sitt rike mellom sine tre sønner, og det vestlige Roma ble symbolsk framstilt ved solen, månen og stjernene, som representerte den trefoldige styreform som ble benyttet av Romerriket. Slik ville det moderne

Roma, selv om det er todelt i kirkepolitikk og statskunst, også representere en trefoldig forening framstilt ved dragen, dyret og den falske profet.

Den hedenske og pavelige Romers åpenbarelses identifiserer den sammensatte profetiske beskaftenheten til det endelige, moderne Roma. Det er den trefoldige forening som finner sted ved den snart kommende søndagsloven, som fører verden til Harmageddon. Det er det verdensomspennende «Dyrets bilde», som er et symbol på foreningen av kirke og stat. Dets hode er Pontifex Maximus, som hersker fra byen Roma, som er setet for hans makt. Sydens menneskes sivile myndighet vil bli gitt av De forente nasjoner, og verden vil bli tvunget til å godta antikrists trefoldige, men likevel todelte system ved De forente staters tvangsmakt. Slik som det hedenske Roma (dragen) i Åpenbaringen tretten, vers to, ga pavedømmet «sin kraft og sin trone og stor makt», fullbyrder De forente stater, som fremstilt ved det hedenske Roma, de samme tre gjerninger for det moderne Roma. Setet er Vatikanstaten i byen Roma med de syv høyder, myndigheten er De forente nasjoner, og makten er De forente stater. Sammen fører de verden til et sted hvor pavedømmet «skal gå til sin ende, og ingen skal hjelpe ham».

Vi vil fortsette denne studien i den neste artikkelen.

Og den sjette engelen tømte sin skål ut over den store elven Eufrat; og dens vann tørket bort, for at veien skulle beredes for kongene fra Østen. Og jeg så tre urene ånder, som lignet frosker, komme ut av dragens munn og ut av dyrets munn og ut av den falske profets munn. For de er onde ånder, som gjør tegn, og som drar ut til kongene på jorden og i hele verden for å samle dem til krigen på Guds, Den Allmektiges, store dag. Se, jeg kommer som en tyv. Salig er den som våker og holder sine klær i vare, så han ikke skal gå naken, og de ser hans skam. Og han samlet dem på stedet som på hebraisk kalles Harmageddon. Og den sjuende engelen tømte sin skål ut i luften; da lød det med høy røst fra templet i himmelen, fra tronen: Det er skjedd. Åpenbaringen 16:12–17.